

F. t. l. vedr. forsikringsformidling

kater er det angivet, at et sådant vederlag bør godskrives kunden.

Til nr. 4

§ 14 a

Den foreslåede § 14 a sigter mod at regulere relationerne mellem forsikringsmæglervirksomheder og forsikringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 1*, at forsikringsmægleren i forbindelse med indhentning af tilbud på forsikring hos de relevante forsikringsselskaber giver de informationer, der er nødvendige for, at forsikringsselskabet kan fastsætte prisen på forsikringen.

Ved nødvendige informationer forstås de informationer, der kan sætte forsikringsselskabet i stand til at fastsætte den rigtige pris på forsikringsproduktet, herunder information om kundens forsikringsbehov (behovsanalyse), hvilke ydelser der leveres af forsikringsmægleren, og af forsikringsselskabet i forbindelse med forsikringsaftalen.

Det er som udgangspunkt ikke nødvendigt for forsikringsselskabet at have kendskab til det aftalte vederlag mellem forsikringsmægleren og kunden.

I de situationer, hvor kunden ønsker at lade forsikringsselskabet varetage formidlingen af kundens vederlag til forsikringsmægleren efter § 14 a, *stk. 3*, vil aftalen om forsikringsmæglerens vederlag dog være en oplysning, som forsikringsselskabet nødvendigvis skal modtage for at kunne forestå formidlingen efter *stk. 3*. Efter *stk. 1* er oplysningen om det aftalte vederlag derimod ikke en nødvendig oplysning, for at forsikringsselskabet kan fastsætte prisen på egne ydelser. Derfor er det ikke et krav, at oplysningen om vederlaget meddeles forsikringsselskabet samtidig med, at mægleren indhenter tilbud på forsikring.

Kundens ønske, om at forsikringsselskabet skal formidle eller finansiere kundens betaling til forsikringsmæglervirksomheden, kan eventuelt indgå som en del af udbudsmaterialet.

Når de nødvendige informationer skal meddeles forsikringsselskabet samtidig med, at forsikringsmægleren indhenter tilbud på forsikringsaftaler, bliver informationerne en del af det udbudsmateriale, som forsikringsselskabet skal anvende i forbindelse med tilbudsgivningen.

I loven anvendes udtrykket »forsikringsaftale« som en samlebetegnelse, der dækker over både livs- og skadesforsikringsaftaler.

Stk. 2 indeholder et generelt forbud mod, at en forsikringsmæglervirksomhed modtager provision eller

andet vederlag fra forsikringsselskabet i forbindelse med forsikringsformidlingen i det konkrete kundeforhold. Forsikringsmæglerens honorering er reguleret i § 14, *stk. 1*.

Bestemmelsen finder anvendelse på formidling af både livs- og skadesforsikringsaftaler.

Provisionsforbuddet i *stk. 2*, knytter sig alene til formidlingen af forsikringer i det konkrete kundeforhold.

Ved det konkrete kundeforhold forstås, at aftalen er indgået mellem en forbruger eller erhvervsdrivende på den ene side og en forsikringsmægler på den anden. Forsikringsselskabet er i denne forbindelse ikke omfattet af begrebet erhvervsdrivende.

Forbuddet i *stk. 2* udelukker ikke en forsikringsmæglervirksomhed fra at indgå aftaler med forsikringsselskaber på områder, som ikke har relation til et konkret kundeforhold, og fra at modtage betaling herfor. En forsikringsmægler må f.eks. udøve aktivitet som konsulent, udføre markedsundersøgelser og udvikle forsikringsprodukter for forsikringsselskaber. Det er en forudsætning, at samarbejdet mellem den enkelte forsikringsmægler og forsikringsselskabet ikke har relation til et konkret kundeforhold.

Bestemmelsen åbner ikke mulighed for, at forsikringsselskabet og forsikringsmæglervirksomheden på et senere tidspunkt kan indgå aftale om, at forsikringsmæglervirksomheden mod betaling fra forsikringsselskabet skal varetage f.eks. nogle af selskabets administrative opgaver i relation til den konkrete kunde.

Stk. 2 regulerer alene spørgsmålet om, hvorfra en forsikringsmæglervirksomhed må modtage betaling for udøvelsen af en konkret aktivitet. Hvorvidt en aktivitet antager en sådan karakter, at aktiviteten skal udøves i et andet selskab, jf. lovens § 12, beror på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at et forsikringsselskab kan formidle kundens betaling til forsikringsmæglervirksomheden. Det indebærer, at selskabet kan sende en del af det præmiebeløb, som modtages fra kunden, videre til forsikringsmægleren. Dette kan være hensigtsmæssigt navnlig i aftaler om livs- og pensionsordninger af hensyn til administrative og skattemæssige forhold hos virksomheden (kunden) og de medarbejdere, der er ejere af forsikringsordningen.

Det skal fremhæves, at det er kunden og forsikringsselskabet, der kan indgå aftale om formidling af forsikringsmæglervirksomhedens vederlag. Dette medvirker til at sikre, at der ikke ved denne formidling kan rejses tvivl om uvildighed og gennemsigtighed